

SŁOWO

Wilno, Sroda 13-go lutego 1924 r.

PRENUMERATA miesięczna z dostawianiem do domu oraz z przesyłką pocztową mk. 5000000 zagranicą 10000000. Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 80.259. Cena pojedynczego N-ru 250000 mr.

Redakcja i administracja Ad. Mickiewicza 4. Tel. 228, otwarta od 9 do 3. Tel. drukarni 262.

CENA OGŁOSZEN Wiersz millimetry w je noszpaltowy na str. 2-iej i 3-iej 300000 mk., za tekstem 100000 marek Najmniejsze ogłoszenie 1000000 m. Każda nowa podwyżka taryfy obowiązuje wszystkie ogłoszenia od dnia zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. W nr. świątecznych o 25 proc. drożej

Tęsknota do polskiego Caillaux.

W kodeksie karnym rosyjskim istnieje artykuł 537, którego ustęp 2-gi stanowi, iż zniesławienie nie ulega karze, o ile oskarżony udowodni, że miał dostateczne dowody do mniemania, że rozgłaszana przez niego okoliczność jest prawdziwa, a przy rozgłaszaniu powodował się względem na dobro publiczne, lub dobro spełnianych przez siebie obowiązków. Kodeks karny rosyjski dopuszcza więc, że oskarżony może być nie ukarany za rozgłaszanie wiadomości znieważającej i nieprawdziwej, o ile działał w dobrej wierze. Ten właśnie ustęp k. k. został zastosowany w sprawie Lednicki—Wasilewski, w wyroku ogłoszonym wczoraj.

Wyrok ten nie jest ostateczny, jesteśmy głęboko przekonani, że następna instancja zmieni sentencję sądu okręgowego warszawskiego. Ale wrażenie pedagogiczne tej sentencji pomimo to jest fatalne. Dobrze, czy źle czynił p. Lednicki — za wcześniej jest na obiektywizm historyczny, — ale działał na mocy własnych przekonań, i na mocy przekonań całego obozu ludzi, — a nie dlatego, że był przekonany, lub iżby życzył zła i niepowodzenia swojej ojczyźnie. Nie wolno takiemu człowiekowi, chociażby tysiąc razy zbłądził, zarzucać zdrady stanu, czynić go zdrajcą stanu, i żaden najdalej posunięty liberalizm sądowy, żadne względy na dobrą wiarę, czyli innymi słowy na przytępienie zmysłu moralnego u p. Wasilewskiego, nie powinny tu wchodzić w rachubę. Wyrok w tej sprawie jest niesłuszny i niesprawiedliwy.

Wśród obozu, który w chwili wybuchu wojny zadeklarował się po stronie Rosji, wogóle istnieje niezdrowa tęsknota do polskiego Caillaux. Zamiast się cieszyć z tego, że cztery lata wojny były dla Polski okresem podjęcia patriotyzmu, okresem szukania i poszukiwania dróg dla zdobycia lepszej doli dla narodu polskiego, że właściwie historia będzie mogła dużo dobrego o Polakach zapisać z czasów wielkiej wojny — obóz ten szuka polskiego Caillaux i dniem największych tryumfów dla prasy n. dem., jest dzień w którym wreszcie takiego Caillaux weszły dokoło. Ponieważ go jednak pomiędzy nami nie było, ponieważ jest to tylko miraż, więc realizacja uroczanego snu i marzenia o polskim Caillaux odbywa się w atmosferze niezdrowej, infekcyjnej gorączki. Istotnie bywają narodowe marzenia — mniej i więcej szlachetne!

Z głównych zarzutów stawianych p. Lednickiemu (zarzut listu do Lerchenfelda odrzucamy, list ten nie był wysłany, a urzędnikowi ministerstwa spraw zagranicznych wolno wszelkiego rodzaju koncepcje gry dyplomatycznej przesyłać swemu zwierzchnikowi) zarzutu pośredniczenia w rokowaniach pokojowych niemiecko-rosyjskich i zarzut przeszkodzenia w tworzeniu armji polskiej, to zarzuty te w równej mierze obciążają mogą wiele osób czcigodnych i nieposzlakowanych z pośród emigracji rosyjskiej. Dobrze się stało, że pokój rosyjsko-niemiecki nie nastąpił wiosną roku 1917, ale wiele ludzi mogło się wtedy obawiać zwycięstwa Rosji, lub zwycięstwa Niemiec, w obydwu wypadkach byłoby to naszą klęską. Nie broniąc zresztą metod p. Lednickiego, wskazujemy, że w intencjach swoich nie zdradzał on państwa polskiego, które zresztą w tym

czasie istniało już dla aktywistów, ale nie istniało jeszcze dla pasywistów.

Co zaś do utworzenia armji polskiej, to wszyscy edozuliśmy błogostawieństwo faktu, że w Listopadowych dniach 1918 r. mieliśmy zaczątek armji, ale nie wszyscy pomagali początkom wojska polskiego. W Listopadzie r. 1918 nad Krakowem zawisło niebezpieczeństwo bolszewickie, a więc grupa polityków narodowo — demokratycznych szczerze akłanowała bataljon piechoty, przybyły z Warszawy. „Jako, panie profesorze! — zapytał ktoś jednego z tych polityków, „co pan takiego woła: wojsko polskie, wojsko polskie — przecież to wehrmacht, ten obrzydliwy wehrmacht...“ Anekdota ta ma swój sens moralny nawet na tle procesu p. Lednickiego a także możeby przytoczyć wspomnienie, że wewnątrz korpusu gen. Dowbora-Muśnickiego robotę konspiracyjną, szeszurzą robotę, skierowaną przeciw autoritetowi dowództwa wojskowego, prowadzili endecy na wspólną z peowiakami i niewiadomo jeszcze, kto w tej frondzie więcej kogo skompromitował, czy endecy peowiaków, czy peowiaci endeków. Ale był to czas, w którym modlitwy do Dmowskiego i modlitwy do Piłsudskiego w jednym i tym samym odmawiano pokoju. Naszem zdaniem zbłądził p. Lednicki, opierając się tworzeniu wojska polskiego na emigracji, — ale jest to nasze zdanie. Pan Lednicki może odpowiedzieć, że stworzone już wojsko łatwo mogło paść ofiarą bolszewickiej propagandy i całkowitego rozkładu, skoro nawet partje takie jak n-d. nie cofały się przed robotą konspiracyjną, skierowaną przeciw dowództwu.

Zakończmy zresztą, te przykre uwagi o tęsknocie do polskiego Caillaux, o zamazywaniu brudem tego, co może być błędem, ale jednocześnie kryło w sobie intencje czyste i szlachetne, — wróćmy do spraw własnych, od historii do współczesności. Oto jeżeli chodzi o najsilniejsze napięcie niechęci, antypatii politycznej, to w Polsce linję taką przeprowadzić należy nie pomiędzy Piastowcami a Wyzwoleńcami, nie pomiędzy P. P. S. a N. P. R. czy Ch.-D., nie pomiędzy Piłsudczykami a endekami wreszcie, ale wewnątrz obozu zachowawczo-ziemiańskiego, pomiędzy poszczególnymi osobistościami, w naszych sferach katolicko-konserwatywnych równym cieszącym się mirem.

Jesteśmy pismem młodem. „Słowo“ liczy sobie trzeci rok istnienia. Dlatego też może nie wypada występować nam w tej roli. Ale tradycyjna rola prawdy polega na tem, że osłania ona skrzydłami swej powagi każdego śmiałka. Otóż sala postępców sądu w czasie sprawy p. Lednickiego przedstawiała widok gorzący. Przedstawiciele konserwatyzmu polskiego przychodzili tu poto tylko, aby sobie jaknajwięcej impertynencji w twarz rzucić. A przecież człowiek o tak wielkiej powadze osobistej i takiej nieetykalności honorowej, jak p. Tadeusz Szułdrzyński, czcigodny prezes poznańskiego towarzystwa prod. rolnych, był sędzią honorowym w jednej ze spraw p. Lednickiego i. inaczej niż sąd warszawski, wyrok swój na korzyść p. Lednickiego zapisał.

Obóz konserwatywny w Polsce powołany jest do wielkiej roli. Wszystkie wartości, które reprezentuje ten obóz,

W poniedziałek 11 lutego, o godz. 8 wiecz. po krótkich cierpieniach w wieku lat 43 zmarł

Leon Gordon

o czem w głębokim smutku zawiadamiają
żona, dzieci i krewni.

Eksportacja zwłok z domu żałoby, ul. Niemiecka 26, nastąpi dziś we środę o godz. 1-iej po południu.

O przedwczesnym zgonie wielce poważanego
i kochanego szefa-druha
Leona Gordona
zawiadamia nieutulony w żalu

Personel

Pograżeni w głębokim smutku, z powodu przedwczesnego zgonu długoletniego członka zarządu

Leona Gordona

wyrażają swoje szczere współczucie rodzinie
zmarłego
Zarząd Związku Kupców Żydowskich
Zarząd Stowarzyszenia Handlu i Przemysłu w Wilnie
Prezydum Sądu Polubownego
Zarząd Sekcji Bławatno-Sukiennej

zostały u nas sponiewierane i wszystkie restaurować trzeba dopiero. Tradycji u nas niema, nasza Konstytucja jest zlepkiem demokratycznych nonsensów. O monarchji wielu ludzi wciąż boi się nawet odezwać. Taran rewolucyjny i fiskalny wali w rodzinne ogniska tradycyjnej pracy i niszczy cały wigor naszej pracy kulturalnej na wschodzie Polski. Religja katolicka jest przez szerokie sfery traktowana formalnie, a czasami wykorzystywana dla względów politycznych w tak dużym zakresie, że rychło być może pastorałami biskupiami bić będziemy przeciwników politycznych po karku. Niema ludzi, którzyby głoszeniu prawd katolickich w dniach namiętności oddać się chcieli. Pojęcie narodu panującego i pojęcia imperjalizmu polskiego zostały u nas przeinaczone. Do wojska polskiego nikt nie wniósł prawdziwie wojskowych ideałów, które tylko szkoła konserwatyzmu narodowego wytworzyć potrafi.

Wszystkie te zadania czekają ciągle na powstanie ducha konserwatywnego w narodzie. Przedstawiciele wszystkich stronnictw nacjonalistycznych, radykalnych i wyrotowych w rozmowach prywatnych głoszą konieczną dla Polski potrzebę powstania silnego stronnictwa

Teatr Polski (Sala „Lutnia“)

W niedzielę dnia 17-go lutego

Koncert

Z UDZIAŁEM

Margery Trombini - Kazuro

(fortepjan)

i Zofji Bortkiewicz-Wyleżyńskiej

(śpiew)

PROGRAM:

Utwory fortepjanowe, Chopina, Bacha, Rachmaninowa,

pieśni Schumana, Brahmsa, Opieńskiego,

Początek o g. 5-iej wiecz.

Kasa otwarta od g. 11-1 i od 3-9 w.

konserwatywnego. Ale wszystkie próby założenia takiego stronnictwa zawiodły. Marzenie o połączeniu wybitnych polityków konserwatywnych, obciążonych wspomnieniami o różnych orientacjach podczas wojny, w jednym obozie, uważa się za marzenie z głupich najgłupsze. Do tego stopnia, szlachetne marzenie o odnalezieniu wreszcie polskiego Caillaux dominuje także nad uczuciami naszych konserwatystów i to zarówno rosyjskiej, jak aktywistycznej orientacji.

Cat.

